

MARMOLADA (3342m) - DOLOMITI, ITALIJA, 19.09. – 21.09. 2009.

Posle uspešnog uspona na Triglav i Škrlaticu, trojica planinara „Pobede“ ostala su, u subotu 19.septembra, u Aljaževom domu dok je ostatak grupe otišao ka Sevnicama. Razlog zašto smo ostali je, da posle prespavane noći u domu, nastavimo put ka Dolomitima i popnemo se na najviši vrh Marmolada (3342m).

Ustali smo u nedelju ujutro, spakovali rančeve, doručkovali u domu i krenuli ka Italiji.

Na putu ka Dolomitima sreli smo toliko ljudi na motorima da se stekao utisak da cela Italija vikendom vozi motocikle. Nešto kasnije stižemo do jezera Fedai, na 2045m nadmorske visine, odakle kreće žičara koja će nas izvući do doma Pian dei Fiaci, na 2626m.

Po silasku sa žičare krećemo markiranom stazom broj 606. Staza se nekih 150 m visinski spušta da bismo zaobišli jednu veliku stenu.

Posle zaobilaženja stene sve vreme polako dobijamo na visini. Posle prelaska jednog manjeg zasneženog dela ulazimo u stene gde i počinje ferata (osigurana planinarska staza) ka vrhu Marmolada.

od jezera ka domu

ferata

preko grebena

Usput nailazimo na skloništa koja su u steni izdubljena još za vreme prvog svetskog rata.

Ferata više mesta vodi uz vertikalne stene, ali pošto je dobro osigurana ne predstavlja neki veći problem.

U kratkim pauzama koje smo pravili uživamo u panorami Dolomita i shvatamo da su u pravu oni koji kažu da su ovo čarobne planine. Pri vrhu vreme se malo kvvari tako da poslednje metre ka vrhu prelazimo kroz maglu. Sam prilaz ka vrhu je pod snegom i ledom.

Posle 4,5 sata stižemo do bivaka koji se nalazi na samom grebenu odmah ispod vrha. Ostavljamo stvari u bivaku i od radnika u njemu saznajemo da rade još samo večeras. Drugim rečima, uhvatili smo poslednji voz.

na vrhu u magli

u bivaku na vrhu

Izlazimo na vrh a fotografisanje ostavljamo za sutra ujutro. Bivak je čist i uredan, i već godinama je u vlasništvu porodice Pescol.

Ustali smo oko 7 sati, doručkovali, izašli na vrh, napravili bezbroj fotki sa samog vrha i skoro čeli sat uživali na jutarnjem suncu.

Sunce

na vrhu

na vrhu

Vratili smo se u bivak, spakovali stvari, pozdravili se sa našim domaćinima i krenuli kraćim grebenom ka glečeru.

Usput srećemo grupu italijanskih vojnika koji se kreću u dve naveze, što ćemo i mi uskoro uraditi.

Na kraju grebena skidamo dereze i spuštamo se niz stene do glečera koji je pun pukotina.

Najzad stižemo do glečera, opet montiramo dereze, razvlačimo užu i u navezi krećemo niz glečer.

Prelazimo prvu pukotinu preko snežnog i ledenog mosta. Iskreno-nije nimalo prijatno prelaziti preko ledničkih pukotina, ali, pošto nemamo izbora jer staza baš vodi preko njih, polako prelazimo jednu po jednu i bezbedno se spuštamo do kraja glečera.

povratak

opet ferata

pripreme za prelazak preko glečera

oprez pukotine

svi na broju posle prelaska glečera

Spuštamo se do jezera pešice jer žičara do zimske sezone više ne radi.

Na ovom usponu učestvovali su:
Kovljenić Zoran- Soko-vođa uspona,
Kovljenić Borislav i Baroš Zoran

još malo...

[Pobeda Web Team 2009](#)